ldo; 2us qd dicit in obliquo nq, et eisd. tus dicta miii, nq, coam.
Ad 2^m dispus 1^s coeus dto anti; apetitus tratve et 2^s obliquus
separatur dto; apetitus 2^s rectus et subiective nq. Unde falsus est 2^s
coeus.

Apetitus est relao praementalis dicens tanquam factus inclinaoem
mas, ab ipsa re, inditus, tanquam lus frq, et tanquam raoe proximam
fundi, x. nostra prupia, actus intlus separantem, à qua ultimo pro-
venit denomao. Si igitur actus separet mas cis fra absenti, maa de-
nonabitur desiderans, resultabit que apetitus desideuii, et siliter de
gaudio: unde habes, qua raoe, licet maa praeexistat ad frq posit
gaudere de illa, et quomodo licet ranetur mas apetitus est eius
passio mepha.

Arques 3^a 5°: casu quo Deus per miraculus efficeret
mas oes fas, oes que postea destrueret, adhuc maa apeteret aliquas;
sd tunc, nulla potest efficere fra, nisi reproduceretur: go tunc maa
apeteret reproducos frq. 2°: ias, maneus idem, notus est semper facere
idem; sd adhuc posita circumstaa reproduois, tan maa quas fra
manerent inte immutatas, et aliunde ante corrugnem maa tale frq apetebat, ~~ante illius~~ et extra erat

caput ut ofer-
re dus illi: ~~corruptes~~ go illas apetit adhuc posita circumstaa reproduois. **3°**

quaelibet res, inclinat in sui conservaoe, etis naaliter impos: sic hoo
praecipitatus ab altissima turri, adhuc apeteret vitam impos in
circumstantiis: go siliter maa. Ad 1^s dispuo mins: apeteret aliquas
2^se ato; aliquam ut conunctos cis circumstaa reproduois nq, et ossa
mini, nq cos. Ad 2^s, conis pressis, dispuo eads soluoe coeus.
Imo

q. neque maa, neque fra immutantur inte post corruptionem
maa solus apetit frq corruptus specificare, pro casu reproduois, q.
nius, ante corruptione solus apetebat, frq, inte naaliter pos. Ad 3^m
dispuo ans: in sui conservaoe specificabe sumptus ato; in sui conservaoe
ut naaliter impedem nq; qd si hoo in illo casu apetat vitam
adhue ut impos, non est eius apetitu innato de quo loquimur, qui quae
nas limites, non transgreditur; sd elicito, qui nas viribus multoties

non commensuratur.

Arques 3^a eamde. S: aro raalis separata à maa in-
clinat in reunionis naaliter impos: ergo pariter maa in fam
corruptas. 2°: maa sub fra, ligni v.g. disposita ad ignem, apetit
frq ignis; sd fra ignis, simul cis ligno est naaliter impolis: go
lit, ut talis sit reproduio frq, illas apetit maa.
Ad 1^s dispuo maiorem:

inclinat in reunioe 2^se ato; ut naaliter impos nq: idem di-
cendus est, de igne Babilonico, qui etiq oponi solet, quique non
comburebat, conustios, ut conunctos cis negaoe concursus Dei ad conburendus.
Ad 2^s, dispuo maius: apeteret frq ignis, simul habendus cis ligno, nq;
fra ignis 2^se, et praecisive à ligno ato; et licet maa ut disposita
petat efficaciter ignis, pro signo apetitus, praescinditur à priori fra.

Sectio 1^a de Unitate, Materiae primae.

Varias difficultates solent hic exagitare Doctores: duas tamen sit
quae praecipue sub praefixo titulo sibi vendicant locus. 1^am mas
tam existentes, quae poles conviant in uno concepto generico, qd est
mas habere unitem praecis. 2^am oes mas sublunares conveniant
in uno concepto specifico, tum inter se, tum cis maa Caeli, qd est
mas habere unitem specificam.
Ex quibus 1^a iam resoluta manet

ex quo dissidentes de esse mepha mas, statuimus, raoe 1^i, subti
ee coe oi mas. Ante resoluos 2^e, suppono, oes mas distinte numero
ab alia; habet ee, seus identatus distus individuales, in cuius vna
maa est hec, et non alia, unde habet unitem numericam.
Dico

go 1°: omnes mas sublunares de facto existentes, sunt eiusdem speciei
etiq positive. Probo 2° ideo non, quia non oes habeant equales porq ad re-
cipiendas eads frs; sd hoc est falsus: go. Mar constat experea
qua videmus, eands numero maa recipere succesive plures et
diversas fras: sic cibus convertitur in substaas viventis, hec in
vermes, vermes in terras, terra in arbores etc, in quibus conversioni-
bus eads maa perseverat.

Dico 2o: polis est maa sublunaris, dista in specie ab ea, quæ de facto datur. Plr q. n, ostenditur repugnare mag, quæ eset capax aliquarum fmarum, et non omnium; sed talis maa ût pote detrata ad aliquas tantum fmas eset specie dista ab ea quæ de facto datur: ergo.

Dico 3o: n convincitur efficaci raoe, mag cœlestem, specie differre à sublunari. Plr incorruptibilitas Cœlorum, solum pbat fmas Cœlestes ee incorruptibiles, raoe dispoonum, quæ carent contrario prepotenti; sed stat bene fmas cœlestes ita ee incorruptibiles, et qd maa Cœlestis, n sit detrata ad illas, sed capax recipiendi fmas etiam sublunares: ergo Cœlorum incorruptibilitas, n, probat mag Cœlestem ee detratam ad fmas Cœlestes, et n, capacem aliarum: ergo n convincitur efficaci raoe ista.

Obst 1o: impoa coerum et ex suppoe, n, arguit impoem absolutam: est clarum; sed impoa mag Cœlestis ad fmas sublunares recipiendas, est coerum, et ex suppoone qd infœta, fma cœlesti; potuit ee, in 1a mundi molitione, infœari fma sublunari, l, ostendatur repugnaa: ergo maa Cœlestis, n habet absolutam impoem ad fmas sublunares. 2o: q.a etiam fma adamantis, infœat inamisibiliter mag, quin hæc specie differat: ergo pariter.

Subsectio Unica, Respondetur Objectionibus.

Obt 1, contra 1am conclusionem: si mag sublunaris eent eiusdem speciei, quælibet eset infinita, eset enim capax recipiendi fmas oes, quæ sunt in fita: ergo n sit eiusdem speciei. 2o: homo, et equus, non differunt specie, cum haberent eadem specifice mag: ergo. 3o: q. tum pcanus dit specie, cum haberent eadem specifice mag: ergo. 3o: q. tum pcanus dit specie dispuntur; sed tum, seu fmæ dispuntur speciem, etiam pos specie dispuntur; sed tum, seu fmæ distinguntur specie, etiam pos specie dispuntur; sed tum, seu fmæ distinguntur specie: ergo et mag. 4o: Arlis lib 1o de Cœlis docet, qd in genito et corrupto, manet eadem maa nuro, non vero specie. Item aut ad alias fmas, alia maa est naria: præterea: maa 1a est sicut

2a: sed hæc ipse est diverse speciei: ergo et illa. 5o: ad pulchritudinem universi, conducit diversitas specifica maarum: ergo. Ad 1m nego sequelam, et adiso, fmas ee infinitas, distinguo inclusive pbaoem: eet capax recipiendi oes simul, nego; successive concedo; ex quo, n, arguitur, mag ee infinitam; sicut n, eet infinitus intellectus Angelicus: ergo, qbis eet eliciturus per totam æternitatem, infinitos actus. Ad 2m distinguo anm: n, differunt specie incompleta concedo; phica completa nego: haberent ee, diversas fmas, et à fmis, prenit, species phica completa. Ad 3m, nego maiorem, cuius falsitas patet in amore, et odio specie distis, et provenientibus ab eadem specie, poa, nempe à voluntate. Ad 4m Arlis authoritatem, dic solum specie, poa, nempe à voluntate. Ad 4m Arlis authoritatem, dic solum nare mag, speciem phicam completam, n, vero logicam et incompletam. Ad 2m distinguo: alia maa accidentaliter alia concedo; alia maa substantiali alia nego. est dicere, ad alias fmas, requiruntur in maa alias dispoones: non aiunt requiritur alia maa. Ad 3m distinguo maiorem est sicut 2a in ee subsi concedo, est sicut in oibus nego: aliter enim maa 1a, eset composita et dista mixti, nego com. Ad 5m distinguo: conducit diversitas specifica cum, non obstant philosophice raoes concedo; cui obstant nego. Ob 2o contra 2m: si polis eset maa detrata ad aliquas fmas, specificaretur ab illis; sed fmæ specificantur à maa: ergo daretur mutua specificao. 2o: etiam eset polis, maa sublunaris detrata ad fmas spirituales; sed hoc repugnat: ergo. Mir pbt: q.a compositum, qd resultaret eset corporeum; cum maa eset corporea; et simul, n, eset corporeum, cum maa, n exigeret qntitatem: ergo.

3o: purus actus, ut Deus, nequit specie multiplicari: ergo nec maa, quæ est pura poa. 4o: maa est ens imperfectissimum: ergo si, est polis alia imperfectior; sed talis eset maa ad aliquas tantum fmas detrata: ergo. Ad 1m distinguo maiorem, specificaretur extrinsece ab illis concedo; specificaretur intrinsece nego: unde constat, qd n, daretur mutua specificao intrinseca: illa maa in suo ee incompleto specificaretur intrinsece à detraoe sibi intrinseca ad

ad tales fa.

Ad 2m: permissa sequela, neg. min. ad cujus prob. neg. 2m item ant. cum probatione inclusa: sicut hec, de facto aia talis, quæ spiritualis est, in statu divisionis cum corpore, habet operationes quæ petunt quantitem: ita etiam illam exiperet fa spiritualis polis. Ad 3m instio: purus actus ut Deus, nequit multiplicari numero: ergo neque pura pota, nuro mulplatur.

Deinde neg. cons. quia Deus ut pote summe perfectus debet esse unicus; materia vero, non est summe imperfecta. Hinc ad 2m poterat adde nate ary, q. xa plures pfcor est materia aliquibus accidentibus, et fus: illud tam dispsito: est enim imperfectius respective ad alias substantias dictas a maa, permitto, propter proxime dicta: respective ad alias materias neg. ary, et utramque cons. Dicta sua data solutione mihi subsunt.

Sed instis: si non repugnat materia capax alicujus fæ tantum, neque repugnat materia capax unius tantum fæ; et nec repugnat: ergo etiam illa. Min. constat, quia agens naturale poterit illius fa corrumpere; poterit etiam destruere materia. Et: repugnat fa, quæ non habeat aliquam sibi omnino similem: siquidem non habere, similis est non habere, praeter proprius solius Dei; sed fa cujus capax esset tantum materia, non haberet aliquam sibi omnino similem: ergo.

Min prob: materia capax unius tantum fæ, alias huic fæ similes, non poterit recipere: sed eo ipso tunc fa in hac capacitate, ut reciperetur, esset dissimilis aliis: ergo fa cujus tantum est capax etc. Ad instantiam, permitto ary: ens possibile esse unius materia non, alias facile infertur possibilitas alicujus, cum posit dari speciale aliquod in brutis, ut constat ex isto argumento.

Deinde neg. min. ad cujus 1m prob. neg. supposita, nempe quod agens naturale, posit illius fam corrumpere solus esse potest corrumpere hinc fam, per introductionem alterius, et Ad 2m prob. neg. ary cum probatione inclusa.

De facto defendunt Thomistæ Angelos esse numero immultiplicabiles id quod de possibili tenent Doctores Nostri, unde patet quod non habere di-

mili, est praeter proprium solius entis infiniti, et ad alterius est a quod non habere dissimilis non arguit infinitatem, sed unitatem quæ enti finito non repugnat. Hinc constat ad reliquas instantias.

Obj 3o: prob 3m: si materia cælestis posset recipere alias fas, deesset in agentibus naturalibus pota activa ad eas introducendas: sed non datur: ergo. Et quod materia cælestis numquam habuerit aliam fam est signum, impossibilitatis ad illas recipiendum; sed numquam habuit aliam fam: ergo. 3o: ex tale, materia cælestis est incapax mutationis: ergo. 4o ex D. Tho., materia cæli 2m se considerata, non est impossibile, nisi sed fa quam habet: ergo alias recipere non potest.

Ad 1m dispsito materia: si materia 2a daretur in agentibus naturalibus pota expedita, conc. neg.: impedita ob resistentiam fæ cælestis, et sub eidem tam, dispsito neg.: Ad 2m, neg. maj. 1o: nam certum est materiam sublunarem numquam, neg. cons. Ad 2m, neg. maj. 1o: nam certum est materiam sublunarem numquam habuisse fam polem, et tamen habet potentiam ad illam recipiendam. 2o dispsito maj.: quod numquam habuerit aliam fam, potuerit tamen illam, neg., quod numquam habuerit aliam nec potuerit habere est signum impossibilitatis; quod numquam habuerit aliam fam habere, ideo; et eadem solutione dicta mihi, neg. cons.

Materia cælestis, propria ad invadendas fas cælestis, potuit unionem fa sublunarem, quod dispositio ut dicitur ratione sui, habere potentiam ad illam. Ad 3m dispsito ary, est incapax intra neg., extra ideo, talis materia, mutari non potest quia unitur inamissibiliter, fæ cælestis, non tamen inamissibiliter ex parte sui, sed ex parte fæ, quæ destrui non potest: hoc vero non arguit materiam cælestem, esse diversæ speciei a sublunari.

Ad modum quo, quantitas corporis cælestis, et quantitas corporis sublunaris, non est diversum in specie, et est cons.: licet illa inamissibiliter uniatur corporibus cælestibus, et hæc amissibiliter sublunaribus. Ad 4m, dispsito dum: solum est impossibilis proxima et expedita ideo; remota et incapax neg., et cons. Obj 4o: si materia cælestis, posset informari, fis sublunaribus illas appeteret; sed hoc est fus:

pô. 2ᵃ mir: si apeteret illas, apeteret destruc̄ fq̄ Cœlestis; sed hoc dici nequit, nq̄ sic apeteret suj impole: qualis est est destruc̄ fq̄ Cœlestis: pô. Distpuo maiꝫ: si mâa &c. illas apeteret habendas in sensu diviso fq̄ Cœlestis sdo; in sensu spoto aut post fq̄ cœlestem nq̄, et minem sub eadem solue.

Ad pbaēm miꝰ, distpuo maiꝫ: si apeteret illas habendas in sensu diviso nq̄; habendas post habitam fq̄ Cœleste omitto. Hinc stat ad reliquꝫ: sane mâa Cœlestis, appetit illas fraj, habendas, si infata, n̄, fuisset frâ Cœleste, uti re vera potuit, non infrau; n̄ tam illas apetit habendas, post habitā fq̄ Cœlestem: tunc enim, cū unicꝫ mediꝫ, naaliter illas habendi esset destruc̄ fq̄ cœlestis; apeteret quidem illq fq̄, sub sdise naaliter impoli.

Replabis l: eo modo quo est impolis suj, et exercitiꝫ pq̄; est impolis pôa; sed post habitā fq̄ Cœlestem, est impolis suj, et exercitium, qd sit frâ sublunaris, cū ab ea, nequeat infrau frâ Cœlestis: pô mâa Cœlestis, post habitam fq̄ Cœlestem, nequit habere poteꝫ ad fq̄ sublunarꝫ.

2ᵒ: mâa Cœlestis, nequit habere fq̄ Cœlestem, neque in sensu spoto, neque in sû diviso illiꝫ: n̄, in sensu sposito: nam dupx frâ in eadꝫ mâa, naaliter repugt; non in sensu diviso, nq̄ mâa, numquꝫ poterit â frâ cœlesti separari: pô, n̄, habet talem poꝫ, l, si illq habet est frustranea, q frustra est pôa, que n̄, reducitur ad actꝫ.

3ᵒ: si mâa Cœlestis apeteret fraj sublunares, eo qd, numquꝫ eaj habere posit, esset violenta: pô. patet anꝫ, paritate lapidis in aëre suspensi, qui violentꝫ est, eo qd careat sro sibi dioali; ad 1ꝫ instaꝫ sstat mari, distpuo miꝫ; esset impolis suj, et exercitiꝫ ex suppoē et coenter sdo; est impolis suj, et exercitium abste, et anter, nq̄ miꝫ, que n̄ svincitur pbaē inclusa. Et distpuo coeꝫ: nequit habere poteꝫ, ad habendꝫ fq̄ sublunarꝫ post habitam fq̄ cœlestem, aut ex suppoone illiꝫ sdo; ad habendꝫ fq̄ sublunarꝫ

abste nq̄ coꝫ. Unde appet, qd mâa cœlestis adhuc posthabitꝫ fq̄ cœlestem sservat suꝫ apetitꝫ, et poꝫ abstꝫ, quꝫ semper habuit, neque eē, aliꝫ. apetit, aut potuit habere fq̄ sublunarꝫ sjunctam cū Cœleste l, postquꝫ hanc habuerit. Qd si ita, n̄, foret dicendꝫ esset mâꝫ sublunarꝫ, eo ipso, qd reciperet fq̄ ignis, l. g. iam n̄, haberet poꝫ ad aliaj fraj, q. in illo insit, est impolis suꝫ et exercitium alteriꝫ fq̄. Ad 2ꝫ repꝫ, distpuo anꝫ, quo ad 2ꝫ ptem: neque in sensu diviso, faciendo ab ipsa mâa sdo: faciendo ab agente naali, eo qd in l, mundi sdiē, potuerit mâa, infrau, frâ sublunari, nq̄ et coꝫ.

Ad illud de poâ frustranea, dic taleꝫ n̄ eē poꝫ mâꝫ, imo falsꝫ eē pupꝫ adiunctꝫ, ut pat, in humanite Christi, potentia habere proprꝫ subsistꝫ, quin tam illq habuerit, aut habitura sit, item in ipsa mâa, quꝫ x. plurꝫ potest habere etꝫ fraj mere poleꝫ, quin talis poa, nec reducta, nec reducenda sit ad actꝫ: unde potest distpui sic frustra est potea, que raoē sui, n̄, reducitur ad actꝫ sdo; quꝫ per accidenꝫ aut ab excō, n̄ reducitur nego.

Ad 3ꝫ, nq̄ sequelꝫ: mâa eē, n̄, apetit detrate fraj sublunares, sed disiunctē, ut, l, sublunarꝫ, l, Cœlestem, unde quacumque habita satiatur eiꝫ apetitꝫ, sicut, si quis peteret, vel vinꝫ, l, Cocolatꝫ, et illi daretur vinꝫ, satiaretur eiꝫ desiderium: unde sstat disparitas ad exemplꝫ lapidis: hic enim, cū petat detrate centꝫ, suspensꝫ in aëre violentꝫ pateretur.

Sectio Vltima, an et quomodo Mâa dependeat â forma?

Sermo hic est de dependā mâꝫ, n̄, in essendo, sed in existendo, quꝫ dependā seu sexio est triplex: alia â priori, qdo scilicet unꝫ dependet ab alio, ut â caâ: alia â posteriori, q. unꝫ dependet ab alio, ut ab effectu: alia â concomitante, q. duo ita de-